

[Skatteministeren]

spurgt om under udvalgsarbejdet, i den udstrækning det overhovedet er gørligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 293:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Anparter, overskuds- og underskudsselskaber).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 19/5 93).

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 294:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven. (Beregningsregler for lempelse).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslagene sættes til forhandling.

*Forhandling***Klaus Hækkerup (S):**

De to lovforslag, vi nu tager fat på at behandle, er jo en fortsættelse og en del af den samlede pakke, som regeringen har fremlagt.

Det første lovforslag tager udgangspunkt i den virkelighed, som den eksisterende lovgivning har skabt eller har givet anledning til, nemlig det forhold, at der i dag udbydes færdepakkede anpartsprojekter med 10 eller færre deltagere alene med det formål at nedsætte

skatten af anden indkomst for investor, altså uden at der reelt skabes én eneste arbejdsplads.

Lovforslaget, som regeringen har fremsat, går derfor ud på, at investor – den skattepligtige – for at opnå de skattebegunstigende virkninger skal deltage i virksomhedens drift i væsentligt omfang, dvs. med en personlig arbejdsindsats på mindst 50 timer månedligt. Endvidere indebærer lovforslaget en værnregel, kan man kalde det, mod selskabstømnin-ger og en udbygning af den gældende regel om underskudsbegrænsning til også at gælde for erhvervsmæssig udlejning af driftsmidler.

Det andet lovforslag omhandler dobbeltbeskatningsoverenskomster. Den danske skatte-lovgivning tager udgangspunkt i, at den skattepligtige er skattepligtig af indkomst, hvad enten den hidrører fra kilder her i landet eller fra kilder i udlandet. Beskattes en indtægt både her i landet og i udlandet, kan beskatningen derfor let blive urimeligt hård. For at undgå denne situation har Danmark indgået en række dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande.

Der findes som hovedregel to typer af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Ved den ene, eksemptionsaftaler, ses der ved beskatningen her i Danmark bort fra den indkomst, der er erhvervet i udlandet, og som alene beskattes efter reglerne i udlandet. Ved den anden, baseret på kreditprincippet, sker der beregning af skat af hele indtægtsbeløbet efter danske skatteregler, og der gives derefter et nedslag i den danske skat med den i udlandet betalte skat eller i særlige tilfælde med den i dobbeltbeskatningsoverenskomsten forudsatte skat.

Der kan derfor let opstå den situation, at en dansk skatteyder optager lån i Danmark og får fradrag for renteudgiften i det danske skattegrundlag, mens pengene investeres f.eks. i obligationer i udlandet, hvor renteindtægten er skattefri eller er særdeles lavt beskattet, således at skatteyderen reelt alene beskattes af den indtægt, der oppebæres i udlandet, og får et fradrag i Danmark for det lån, der er optaget her. Det er det hul i skattelovgivningen, som stoppes ved lovforslaget.

Jeg kan på Socialdemokratiets vegne varmt anbefale, at begge lovforslag gennemføres så hurtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg må indrømme, at da jeg læste skatteministerens fremsættelsestale til netop dette forslag, nr. L 293, blev jeg dybt chokeret. Endnu mere chokeret blev jeg, nu da hr. Klaus Hækkerup gik op og gentog de samme synspunkter, nemlig fra fremsættelsestalen. Det drejer sig om den fælles fremsættelsestale til begge forslag – til orientering for hr. Klaus Hækkerup. Der står i tredje afsnit:

»Golde og ufrugtbare dispositioner uden reelt økonomisk indhold har hos nogle få skabt meget store skattebesparelser og efterladt regningen hos alle dem, der ikke har mulighed for – eller lyst til – at indskibe sig i sådanne transaktioner.«

Hvor er respekten henne for de seriøse mennesker, der bl.a. har medvirket til at opretholde en nødvendig beskæftigelse på danske skibsværfter? Hvor er respekten henne for de mennesker, der har placeret deres penge for at sørge for, at danske skibsværfter fortsat kunne eksistere? Hvor er respekten henne for de utallige skibsværftsaftaler, der er blevet lavet, og hvor man gang på gang – og med Fremskridtspartiets deltagelse – har skullet sørge for, at de danske skibsværfter har kunnet overleve? Og nu kalder man det »golde og ufrugtbare dispositioner«!

Jeg skal minde om, at de projekter, undertegnede selv har været med til, er gode, fornuftige projekter, der har haft det formål at skaffe danske arbejdspladser, der har haft det formål at sørge for, at danske skibsværfter har kunnet overleve. Og det har regeringen så med et penestrøg erklæret bare er »golde og ufrugtbare dispositioner«. Det er efter min mening en nedgøring både af vore skibsværfter og af hele det aftalegrundlag, der er vedrørende skibsværfterne, og også af de mennesker, der har placeret deres penge dér.

Skatteministeren (Stavad):

Det er ved at være sent, så lad os nu ikke blive uvenner eller uenige på et forkert grundlag. De skibsanparter, som hr. Kim Behnke henviser til, er slet ikke omfattet af disse forslag. Den aftale, der er med hensyn til skibsanparter, kører uændret videre for det, der kontraheres indtil udgangen af 1993. Så hvis hr. Kim Behnke har læst min fremsættelsestale i

det lys, tror jeg, at det simpelt hen er en misforståelse. Derfor synes jeg ikke, vi skal starte en diskussion om noget, vi forhåbentlig ikke er uenige om.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er sikker på, at det afsnit, skatteministeren netop har omtalt, vil blive flittigt citeret, for det er ikke den opfattelse, man har ude omkring. Der er dyb bekymring over dette forslag, ikke mindst blandt skibsværftsfolk. Men hvis skatteministeren giver Folketinget og befolkningen sit ord på, at det her overhovedet ikke vedrører noget, der har med skibsanparter at gøre, står det selvfølgelig til troende. Men derfra og til at erklære, at alle andre projekter – det forstod jeg på skatteministeren – bare er golde og ufrugtbare, er altså en nedgøring af dansk erhvervsliv, og det hører simpelt hen ingen steder hjemme at mistænkeliggøre folk og udhænge dem som nogle, der kun er destruktive skattespekulanter.

Der er adskillige projekter, alt fra erhvervs-ejendomme til hotelprojekter osv., der har haft ganske bestemte konkrete formål, og som rent faktisk har givet nogle gode arbejdspladser rundt omkring. Men fordi der er et enkelt eksempel, hvor én har købt en togvogn i Australien, eller andre af de eksempler, som man har bidt sig fast i, ja, så giver man med denne lovgivning nu alle et hug over nakken, og det er dybt, dybt urimeligt og uansvarligt at gøre det – i betragtning af, hvor mange gode projekter der har været. Men det er jo med det her som med så mange andre ting: Man bider sig fast i promillen, og fordi man synes, der er nogle – den lille promise – der reagerer ud over, hvad der ligger inden for den socialdemokratiske tærskel for, hvad man vil finde sig i, ja, så skal de resterende 99,9 pct. have et drag over nakken.

Men jeg kvitterer selvfølgelig for skatteministerens forsikringer om, at alt, hvad der vedrører skibsanparter, intet har med det her at gøre. Vi vil så under udvalgsarbejdet få efterprøvet, om det også står til troende.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Der er ikke her, sådan som hr. Kim Behnke

[Klaus Hækkerup]

forsøger at fremstille det, tale om en unødvendig socialdemokratisk nidkærlighed. Der er tale om, at vi står over for et kraftigt stigende omfang af investeringer i projekter, der under ingen omstændigheder skaber ét eneste job i Danmark, og det er det, vi har ønsket at sætte en stopper for. Det er projekter, der alene indgår, fordi det giver et nedslag i den danske skat, projekter, der går ud på at leje faste værdier for investeringer, der allerede er foretaget. Det er det, der stoppes, og det er det, der er fornuftigt.

Hr. Kim Behnke nævner selv togvogne i Australien. Der er også togvogne mange andre steder, og der er mange andre varer mange andre steder, der indgår i det. Gode, fornuftige projekter efter almindelige regler og respekt for dem, der har investeret, ønsker vi selvfølgelig fortsat. Men hvis så også Fremskridtspartiet ville være interesseret i at stoppe spekulation, der alene har et skattemæssigt sigte, sådan at vi kunne sikre, at investeringerne blev forbeholdt virkelige projekter, ville meget være nået. Men så langt tør man jo ikke håbe på at Fremskridtspartiet bevæger sig.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Dér tager hr. Klaus Hækkerup ganske grundigt fejl. Hvis en patient lider af insulinforgiftning, er løsningen altså ikke at skruer den insulinmængde, der bliver ordineret, op, og det er jo det, der er tale om med de danske skatteydere. Når danske skatteydere laver de arrangementer, som man altså fra Socialdemokratiets side mener er golde og ufrugtbare, så er det jo, fordi vi har et skattesystem, som tvinger folk til det. Det er jo af simpel nød, og derfor er løsningen at fjerne årsagen til problemerne og ikke at blive ved med at skære i patienten, som man altså gør nu.

Men det, som hr. Klaus Hækkerup og regeringen og Socialdemokratiet har som problem, er, at man også rammer andre projekter. Hvad med dem, der har købt anparter i hotelvirksomhed, og som har sørget for, at et hotel med 70 medarbejdere eksisterer og kører? Hvad med de 70 medarbejdere, når nu man river tæppet væk under sådan et projekt? Hvad med de erhvervsinvesteringer rundt omkring, hvor gode erhvervsjendomme har været finansieret på denne måde? Dér river man også tæppet væk.

Man ønsker at ramme nogle enkelte projekter, promillen af promillen, som er blevet omtalt i pressen, og som man har fået ondt over. Og det, man så gør i den anledning, er altså at skade en lang række gode, sunde, fornuftige forretninger og sende nogle mennesker på gaden, fordi de ikke længere kan have beskæftigelse det pågældende sted, foruden at man altså også bringer nogle skatteydere ud i problemer, fordi de har disponeret ud fra tillid til lovgivningen. Men det er en helt anden sag.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg synes stadig væk ikke, vi skal skændes på et forkert grundlag. Dette lovforslag omfatter ikke fast ejendom.

Kai Dige Bach (KF):

Vi er opmærksomme på, at der er foretaget fantasifulde investeringer efter den hidtidige lovgivning. Og vi er enige i, at uhensigtsmæssig skattetænkning skal forhindres.

De nylige informationer om investeringer i togvogne og containere m.v., som dette jo især drejer sig om, angår vel noget, der allerede er ulovligt, efter hvad man har kunnet læse det sidste par dage. Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse indeholder dette lovforslag derfor også en urimelig ændring af de hidtidige anpartsregler.

Forslaget vil bevirke, at virksomheder med udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler uanset antallet af ejere vil være omfattet af anpartsreglerne, når den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang. Som udgangspunkt foreslås her en arbejdsindsats på 50 timer om måneden.

Eksempel: En hovedaktionær, som lejer driftsmidler til det af ham ejede selskab, vil altså blive omfattet af reglerne, og dette på trods af, at der ikke eksisterer nogen sammenhæng med de systematiske skattearbitragearrangementer, som det jo er bestemmelseernes formål at forhindre.

Konsekvensen af, at forholdet er omfattet af anpartsreglerne, er, at underskud på udlejningsvirksomheden ikke kan modregnes i anden indkomst. Det kan kun modregnes i senere positiv indkomst fra samme udlejningsvirksomhed.

Det er vor opfattelse, at denne ændring af anpartsreglerne i øvrigt synes at være i direkte

[Kai Dige Bach]

modstrid med de hensyn, som lå bag den i december måned 1992 vedtagne ophævelse af arbejdskravet på Bornholm i relation til anvendelse af etableringskonto- og investeringsfondsmidler.

Endelig skal det understreges, at forslaget har tilbagevirkende kraft. Reglerne har nemlig virkning for indkomståret 1994 og omfatter indkomst ved udlejning af aktiver, som er anskaffet inden den 19. maj 1993.

Eksempel: Hovedaktionæren, som for 3 år siden anskaffede en edb-maskine, der udlejes til det af ham ejede selskab, vil altså blive omfattet af anpartsreglerne med virkning fra indkomståret 1994.

Jeg er faktisk i tvivl om – eller var det, det er jeg jo ikke mere, men det har jeg skrevet i min tale – hvorvidt de 30.000-40.000 skibsanparter, som også er tegnet af værfternes ansatte, kommer ind under denne lovgivning. Her vil det normalt dreje sig om en 10-15-års projektperiode, hvor de første års indbetalinger til investeringer finansieres ved skattebesparelse. Projekterne efter 1989 er endda specielt godkendt af industriministeren og anbefalet af Folketinget som arbejdsskabende.

Under udvalgsarbejdet tror vi at vi kan finde mange eksempler på almindelige danskere, der både har løst en opgave og løbet en risiko og ikke kun lavet skattetænkning, og som bliver omfattet af det her, og dem vil vi gerne prøve at tage hensyn til.

I øvrigt udelukker lovforslaget også noget, jeg personlig har kendt nogle tilfælde af. Det udelukker også personlig hjælp til et familiemedlems nødstedte virksomhed. Det er en speciel funktion, men så vidt jeg kan se, rammer dette lovforslag også ind i det. Og der er jo ingen særlig grund til at have ondt af, at der er nogen, der vil hjælpe andre med at låne eller leje noget ud til dem.

Så går vi over til overskudsselskaberne: Den tiltagende spekulation i overskudsselskaber, hvor de værste tilfælde har vist sig at være kriminelle, er vi enige i at der skal lovgives imod.

Med hensyn til underskudsselskaber kan man have det synspunkt, at de godt må have en salgsværdi. Så er man ikke så bange for at sætte nye aktiviteter i gang. Men man kan jo også argumentere med, at staten ikke går glip af noget, når det er den samme juridiske enhed, som får lov til at tjene det, den tidligere har sat til.

Men det vigtigste her er selvfølgelig, at koncernselskaber og samejede selskaber ikke rammes uhensigtsmæssigt.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget i den foreliggende form.

L 294 om lempelser: I de sidste år har der verseret utallige skattearrangementer med investering i eksotiske lande. Ved at udnytte dobbeltbeskatningsaftalerne har man kunnet låne penge i Danmark med rentefradragsret og investere dem i lande, hvor renteindtægterne er helt eller delvis skattefrie. Den trafik har vi ingen sympati for. Men vi er i tvivl om, hvorvidt denne lov er i overensstemmelse med de af Danmark indgåede dobbeltbeskatningsaftaler, som vi ikke mener at vi kan bryde, uanset at vi ikke umiddelbart bliver stillet for en domstol.

Vi er enige i, at ligegyldige investeringer i fjerne eksotiske lande som de her omtalte skal ophøre, men vi er ikke gennem disse tendentiøse tekster overbevist om, at alle investeringer efter denne lov er ligegyldige eller uden risiko som nævnt i skatteministerens fremsættelse. Vi er bange for, at der også er seriøse, dynamiskskabende projekter, der bliver kvalt, uden at man sætter noget andet i stedet.

Derfor kan vi ikke umiddelbart støtte lovforslaget, men vi vil gerne arbejde videre med sagerne i udvalget.

Svend Aage Jensby (V):

Med hensyn til lovforslag nr. L 293 er jeg ikke uenig i, at man har set en utrolig fantasi udfolde sig på det seneste med hensyn til anpartsprojekter og også med hensyn til selskabstømninger og udnyttelse af underskudsselskaber, og det er jo det, man vil bremse, efter hvad hr. Klaus Hækkerup har redegjort for vedrørende lovforslagets enkelte elementer. Jeg har bare gjort mig den overvejelse, om ikke vi i virkeligheden efter den gældende lovgivning kunne stoppe det her, om ikke Told- og Skattestyrelsen i videre omfang kunne gribe ind over for det her og så få disse mennesker anmeldt til politiet, for jeg mener, at der i virkeligheden langt hen ad vejen er tale om renligt fiktion og skattesvig.

Når det er sagt, har jeg dermed ønsket at udtrykke, at jeg godt forstår noget af baggrunden for forslaget, men jeg er, som også hr. Kai Dige Bach var inde på, utrolig bange for, at vi har nogle overgangsproblemer. Jeg tænker her på

[Svend Aage Jensby]

lovforslagets § 1, nr. 2, med hensyn til virkningen af den foreslåede § 4, stk. 1, nr. 13, altså indkomst fra udlejning af driftsmidler og skibe, og jeg mener, at vi kan risikere at sidde i nøjagtig den samme problemstilling, som jeg har redegjort for tidligere, med hensyn til den tilbagevirkende kraft. Her har vi næsten den samme problemstilling, som vi var inde på før.

Vi vil meget gerne fra Venstres side under udvalgsarbejdet se på, om lovforslaget rammer utilsigtet, og gør det det, håber jeg, at vi kan finde frem til nogle ændringer.

Med hensyn til beregningsreglerne for lempelse, altså lovforslag nr. L 294, kan jeg godt se, at det forekommer at være en fuldstændig absurd måde, man kan arrangere sig på. Jeg forudsætter, at dette lovforslag ikke er i strid med indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster, og under den forudsætning, og idet jeg går ud fra, at skatteministeren kan bekræfte, at § 5 D udelukkende vedrører udenlandsk renteindkomst og ikke har noget med renteforskydning her i landet at gøre, synes jeg, at det forslag ser meget fornuftigt ud.

Jens Thoft (SF):

Hvis vi starter med lovforslag nr. L 293 om handel med overskuds- og underskudsselskaber, så kan SF støtte forslaget. Der er tale om en klar opstramning.

Jeg vil dog godt understrege, at når vi har haft problemer på det her område, skyldes det altså en uduelig skattekontrol og en slap administration. En masse af de julelege, som nu er blevet åbenbaret, og som jo også har været strafbare, ville kunne have været klaret, hvis man havde haft en ordentlig kontrol, og hvis toldvæsenet havde gjort sig den umage at kigge efter, når der blev handlet. Men der har vel ikke været mandskab til det, og man har vel været ude for nedskæringer, og i øvrigt har man haft så travlt med at rokere om fra ét toldkontor til et andet, at man ikke har fået gjort noget som helst ved det. Men det er min hovedsynsvinkel, at en lang række af de her slamberter kunne man have jordet med ganske almindelige kontrolmidler, hvor man var taget ud og havde kigget efter, om stempelafgiftsreglerne er overholdt. Og det er de jo ikke i nogen af disse sager, og så kunne man have knaldet folk på dem og tilsidesat alle disse 10-mandsarrangementer.

Jeg synes altså, at kritikken må rettes mod den forudgående administration. Det skal ikke være nogen kritik af, at skatteministeren nu også forsøger lovgivningsmæssigt at løse det her, men jeg vil opfordre skatteministeren til også at sikre, at de nødvendige ressourcer bliver sat ind.

En af de fiduser, som man har benyttet, når det drejede sig om overskudsselskaber, er, at man har ansøgt myndighederne om tilladelse til forlænget regnskabsår. Og hvorfor skulle man ikke give det, siger myndighederne, og så har man på stribe udstedt tilladelser til forlænget regnskabsår. Men det forlængede regnskabsår har man jo skullet bruge, fordi man skulle have sambeskattet et foretagende, der havde overskud, med et af de foretagender, der gav underskud, så man kunne borteskamotere det overskud, der var, og den skattebyrde, der var. Men dér har man ikke brugt den mulighed, man havde for at se efter, hvad det handlede om, og hvad det skulle bruges til, men på samlebånd udstedt tilladelse til forlænget regnskabsår, sådan at man dermed har været med til at sikre, at sambeskatning med et af fidusfirmaerne kunne ske.

Jeg synes også, at forslaget fuldstændig mangler den egentlige handel med underskudsselskaber; dér synes jeg altså at man slet ikke rigtig får fat. Det vil jeg så prøve at dyrke lidt mere under udvalgsarbejdet, for dér synes jeg altså der ligger nogle helt klare problemer.

Men L 293 kan SF selvfølgelig støtte, det er godt nok. Men når L 293 og alle disse regler er aktuelle, mener jeg altså, at den forrige regering har en væsentlig del af ansvaret.

Så er der L 294, lempelsesreglerne for personer med indkomst i udlandet. Jeg har længe ment, at Danmark burde opsigte alle dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, hele molevitten, og det kan ske, vil jeg sige til hr. Kai Dige Bach, med et års varsel til den 31. december for så vidt angår næsten dem alle sammen. Hvorfor i himlens navn det ikke er sket for længst, kan jeg godt undre mig over, for vi har jo en beskyttelsesregel i ligningslovens § 33, som sikrer, at skatteyderne ikke kommer til at betale skat både i Langtbortistan og i Danmark.

Jeg synes altså, at de regler, ministeren nu foreslår, er gode skridt i den rigtige retning, men gør opmærksom på, at vi altså fortsat har

[Jens Thoft]

problemer med matching credit-metoden dér, hvor vi helt afstår fra at foretage en beskatning. Ofte vil det være regler, som er indført med det formål at yde en særlig støtte; det kan være til ulande eller nu senest Baltikum. Det næste, jeg skal lave i mit liv, er at oprette leasingselskaber i Baltikum, hvor man kan udnytte de asymmetrier, der vil være med den beskatning, der er dér. Forudsætningen for denne match, denne fritagelse for beskatning og overladelse af beskatningen til ulande eller andre lande, har jo været, at man gerne vil støtte igangsættelse af erhvervsliv og sådan noget, og det er jo også godt nok. Men når det så er rene finansielle transaktioner, der lægges i de pågældende lande, går det altså galt. Jeg ved ikke rigtig, hvad man skal gøre ved det, for internationaliseringen af kapitalen er jo så voldsom, at det kan vi ikke dæmme op for.

Derfor tror jeg, at den eneste måde, vi virkelig kan tage fat på det her på, stadig væk er at opsigse disse dobbeltbeskatningsoverenskomster, for ellers vil vi fortsat opleve, at man kan anbringe formuen i lande, hvor vi af forskellige grunde kan se spekulation i asymmetriene.

Men altså: Med hensyn til begge lovforslagene er SF bestemt positivt indstillet.

Ole Donner (FP):

Skatteministerens lovforslag nr. L 293 vedrørende anparter, overskuds- og underskudselskaber kan Fremskridtspartiet ikke støtte. Forslaget har tilsyneladende til formål at stoppe et hul i skattelovgivningen, hvor flere personer indgår i anpartsselskaber. Især rettes forslaget mod forskudsafskrivning. I bemærkningerne til forslaget anvender skatteministeren nogle af sine yndlingsudtryk: »fiduser« og »golde og ufrugtbare dispositioner uden reelt økonomisk indhold«.

Fremskridtspartiet har ikke samme syn på den sag, som skatteministeren har, idet vi rent faktisk mener, at investeringsmulighederne i erhvervslivet ikke skal begrænses – tværtimod. Derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Jeg vil også godt gøre opmærksom på, at sådan et projekt, som B&W har i gang i øjeblikket, vil blive hårdt ramt af dette lovforslag. Værftet får ikke nogen muligheder for at sælge resten, hvis det ikke har udsolgt.

Lovforslag nr. L 294, skatteministerens forslag om beregningsregler for lempelse, kan

Fremskridtspartiet heller ikke støtte. Forslaget har angiveligt til hensigt at stoppe en type skattespekulation, der har grebet om sig i de seneste år. Spekulationen foregår tilsyneladende på den måde, at man investerer lånt kapital i udlandsfinansielle aktiver. Gennem en kombination af interne danske indkomst- og opgørelsesregler og Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster har private kunnet opnå betydelige skattebesparelser. Det bliver stoppet ved lovforslaget, og det bliver lovfæstet, hvorledes udenlandsk indkomst skal opgøres.

I bemærkningerne til forslaget nævner skatteministeren et eksempel, hvor en person optager et lån på 5 mio. kr. Lånet investeres i udlandet i danske statsobligationer, og så fortsætter eksemplet med en beregning af, hvad der sker med renter og skat i et sådant tilfælde.

Her understreger skatteministeren, hvor tabeligt skattesystemet er skruet sammen, hvis det virkelig kan betale sig for lønmodtagere at forsøge at låne 5 mio. kr. til investering i obligationer. For det første er det et begrænset antal, der kan gøre det, og for det andet viser det, at de danske skatteregler er uhyre indviklede. Det understreger endnu en gang, at det er bydende nødvendigt at nedsætte marginalskatterne kraftigt i Danmark, men ikke på den måde, som regeringen har foreslået. Der findes mange meget mere enkle måder at gøre det på. Så Fremskridtspartiet kan ikke støtte lovforslaget.

Dette lovforslag er i øvrigt også et af dem, der har tilbagevirkende kraft, for så vidt man har forudbetalt nogle renter for en periode, der ligger efter 19. maj. Men det er klart, at det kan vi diskutere i udvalget.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om skatteministeren har forelagt lovforslag nr. L 294 for EF, idet vi mener, at der kan blive nogle problemer i forbindelse med opsigelsen af disse dobbeltbeskatningsoverenskomster. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om der på forhånd ligger noget om dette.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu var skatteministeren så hurtig til under en kort bemærkningsrunde tidligere totalt at afvise, at dette forslag skulle have noget som helst med skibsanparter at gøre.

[Kim Behnke]

Jeg skal så blot – om ikke andet, så for historieskrivningens skyld – referere til, at et, kan man vist roligt sige, velrenommeret revisionsfirma, Ernst & Young, i et notat netop om skærpelse af anpartsindgrebet gør opmærksom på, at for disse projekter, hvor 10 personer etablerer et kommanditselskab eller et interessentskab, vil det være sådan, at medmindre de arbejder mindst 50 timer i selskaberne, så kan det ikke lade sig gøre længere. Og det vidner igen om, at når skatteministeren udtaler sig, er det med det, som indianerne vist kalder en tve-tunge: Man siger den del af sandheden, man ønsker, og så fortier man resten, fordi det passer i ens kram.

Det samme gælder, når skatteministeren var så hurtig til at reagere på dette med fast ejendom. Ja, det er selvfølgelig ikke lige i dette her forslag. Men sandheden er jo den, at beskatning af fortjeneste ved salg af fast ejendom skærpes, fordi man i anden sammenhæng foreslår 7-års-reglen ophævet. Og det rammer også disse anpartsprojekter, fordi de jo netop har det formål, at ejendommen skal afhændes ved anpartsprojektets udløb, som oftest efter 10, 12 eller 15 år, og så falder skattehammeren.

Der var altså ikke tale om vildfarelser, hverken hos Fremskridtspartiet eller undertegnede; der var tale om en lødig gengivelse af, hvad et velrenommeret revisionsfirma har fået ud af disse lovforslag. Men vi er jo langt fremme på aftenen, og derfor kan vi selvfølgelig under det efterfølgende udvalgsarbejde få afprøvet, om det er ministeren, der har ret, eller om det er Ernst & Young.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg skal kun sige til hr. Kim Behnke: Indimellem, hr. Kim Behnke, bliver man ikke mindre af, at man også indrømmer, at man har taget fejl.

Nu taler hr. Kim Behnke om noget ganske andet end det, hr. Kim Behnke talte om, da jeg svarede.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte de to foreliggende lovforslag, nr. L 293 og L 294. Vi ser det som et indgreb mod spekulationer, og i den retning mener vi at vi kommer et godt skridt videre med disse forslag.

Vi lagde mærke til, at der var en skatterådgi-ver, som i et fjernsynsprogram for et par dage siden sagde: Nu er der ikke flere huller tilbage. Til det vil jeg sige efter fem år i skattepolitik, at det udsagn vil jeg tage med et gran salt og med en vis resignation. Jeg har endnu ikke oplevet, at Folketinget har kunnet lovgive sig ud af skattetænkning. Så længe vore skatteprocenter har en procentsats, der er over noget helt minimalt, eventuelt nul, vil der altid være nogen, som kan se deres interesse i at få et eller andet snedigt arrangement. Derfor forestiller vi os ikke, at vi hermed er ved vejs ende med lovgivningen mod spekulative skattearrangementer. Det er sikkert et udmærket skridt, der tages her, og det er et nødvendigt skridt. Men vi tror ikke, at det er det sidste. Jeg er ikke overbevist om, at vi ikke fortsat vil have masser af god beskæftigelse i denne branche.

Men de to foreliggende lovforslag er der i hvert fald radikal støtte til.

Glønborg (KRF):

Jeg tror heller ikke, at det er sidste gang, vi skal igennem den øvelse at få lukket huller i skattesystemet. Men det skal under ingen omstændigheder forhindre os i at få lukket nogle rigtig grimme huller, som er blevet meget klare og tydelige. Og jo før vi kan få det gjort, jo bedre.

Så Kristeligt Folkeparti er meget glad for disse lovforslag.

Skatteministeren (Stavad):

Må jeg først sige til hr. Kai Dige Bach, at jeg er ikke i tvivl om, at vi vil kunne finde nogen, der bliver omfattet af disse regler, som både hr. Kai Dige Bach og jeg mener ikke bør blive det, og som har disponeret. Derfor har vi også indføjet en dispensationsmulighed, som Ligningsrådet kan behandle, på samme måde som vi har gjort det i forhold til reglerne om administration af fast ejendom.

Det betyder, at hvis vi ser den slags eksempler, som hr. Kai Dige Bach nævnede, på folk, som har disponeret, er der en mulighed for, at man får den dispensation. Hvis det er noget, man vil pleje lidt mere præcist under udvalgsarbejdet – hvem det er, vi tænker på – bliver der god lejlighed til det. For vi er helt enige i, at personer, der har foretaget det, man kan kalde ordentlige og sædvanlige dispositioner, skal

[Skatteministeren]

vi i fællesskab forsøge at tage hånd om, så de ikke får en urimelig behandling.

Så spørger hr. Kai Dige Bach – og jeg opfatter det sådan, at det også var det spørgsmål, hr. Ole Donner stillede – om vi har mulighed for i overensstemmelse med gældende dobbeltbeskatningsaftaler at foretage en ændring i forhold til brutto/netto i tilfælde, hvor man tager renteudgifterne i Danmark og renteindtægterne i et land med lav beskatning, enten med en matching credit eller med eksemptionssystemet i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dertil kan jeg sige, at det er vores faste overbevisning, at det ikke giver problemer i forhold til de eksisterende dobbeltbeskatningsaftaler, at vi laver denne regel. I OECD's modeloverenskomst er det faktisk direkte sagt, at sådan bør det være. Derfor føler vi, at vi er på fast grund i forhold til den lovændring, vi her lægger op til. Jeg har såmænd undret mig over, at den ikke er kommet tidligere.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jens Thoft – og jeg tror også, det var det, hr. Svend Aage Jensby var noget inde på, at vi kan løse problemet med 10-mands-projekter ved bare at indføre en bedre kontrol – at så enkelt er det altså ikke. Der investeres faktisk i øjeblikket i Told- og Skattestyrelsen ganske massive ressourcer på at få, skal vi sige afdækket, punkteret disse projekter. Det er meget besværligt. For det første foregår det i meget lukkede cirkler. De papirer, der afleveres, eller som skattemyndighederne kan komme i besiddelse af, har ofte et andet indhold end det i de reelle papirer. Det er lidt tilfældigt, om man får de rigtige eller de forkerte. Det er meget svært at finde ud af, om en togvogn i Canada ejes af andre end dem, der påstår at eje den, og som afskriver på den på deres danske selvangivelse. Det er i det hele taget en utrolig vanskelig opgave at forfølge disse projekter, at afdække dem. Det er ressourcekrævende, og det er med til at tilsidesætte andre opgaver, som man burde løse også.

Jeg mener, at vi her slår to fluer med ét smæk. Vi får skabt nogle regler, så det er åbenbart for enhver, hvordan man, om jeg så må sige, kan holde sig på dydens smalle vej. Altså der er regler, der er så klare, at ikke nogen fristes til at gå ind i projekter, som viser sig efterfølgende ikke at være lovmedholdelige. Vi sparer meget store ressourcer og undgår at få nogle fradrag på selvangivelsen, som ikke giver nogen som helst form for aktivitet.

Derfor håber jeg også, at det kan lykkes at holde fast i et flertal, der vedtager denne lovgivning i den form, den er lagt frem. Er der ting, vi har overset, lytter vi selvfølgelig, men vi er nødt til at være konsekvente på disse områder, hvis vi ikke bare skal lukke hullet med en tragt, som jeg tror hr. Jens Thoft sagde på et tidligere tidspunkt.

Så nævnte hr. Jens Thoft, at han mente, at vi ikke havde været tilstrækkelig gode i forhold til underskudsselskaber. Den indrømmelse giver jeg gerne. Det, vi gør i forhold til underskudsselskaber, er, at vi udvider den bestemmelse, der gælder, når der kommer kapitalindkomst ind, til også at omfatte udlejningsvirksomhed, som er den mest benyttede. Vi arbejder videre med underskudsselskaber; vi har ikke kunnet nå at få gennemarbejdet noget, der var tilstrækkelig sikkert, så vi i denne omgang kunne komme med noget, der gjorde det endnu bedre end det, vi lægger op til her. Derfor er der bestemt et hængeparti her, som vi sandsynligvis vender tilbage til til efteråret, men vi vil gerne være sikre på, inden vi kommer med noget, at vi også føler, at vi har fast grund under fødderne, og at vi løser problemet uden at gå ind og smadre noget, vi ikke ønsker at ødelægge. Det er de balancer, vi skal finde, og vi har inden for de rimelig korte tidsfrister, vi har opereret med her, ikke kunnet nå længere.

Jeg skal også sige til hr. Jens Thoft, at hvad angår det at ændre regnskabsår, så er det også noget, vi er i gang med at se på. Det kræver ikke en lovændring, men er noget, der kan klares rent administrativt. Det er man i gang med at se på i Skattestyrelsen, så vi er altså opmærksomme på problemstillingen.

Det sidste, jeg skal sige, er til fru Elisabeth Arnold, der sagde, at hun ikke troede på, at vi har set den sidste skattefidus. Det tror jeg heller ikke på, fru Elisabeth Arnold. Jeg tror, at hvis vi vil være konsekvente fra nu af og frem til tredjebehandlingen i relation til det lovforslag, vi har til første behandling i dag, er vi nået meget, meget langt i bestræbelserne på at få skabt et sammenhængende skattesystem, som det bliver væsentlig sværere at spekulere i, fordi vi har fået ændret strukturen og taget et meget stort tag for at få gjort noget ved de systemfejl, der er i skattesystemet. Men at vi skulle have set den sidste skattefidus, det tror jeg ikke på. Derimod tror jeg, at vi kan sige, at

[Skatteministeren]

de kendte fiduser har vi fået gjort noget effektivt ved.

Så er jeg helt enig med fru Elisabeth Arnold i, at vi vil holde os vågne, og at vi vil advare imod, at man indskiber sig i nye projekter, for der er faktisk et flertal i Folketinget i dag, som siger, at vi vil varetage den ærlige og ordentlige skatteydere interesser; vi vil ikke sidde og se på, at de, der laver den slags transaktioner, som ikke har noget som helst reelt, ordentligt indhold, får lov til at undvige en beskatning.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg vil bare glæde mig over de mildere vinde på denne tid af aftenen. Dagen begyndte med, at hvis ikke oppositionen gjorde, som skatteministeren ville, ville han stemme det hele igennem med sit flertal. Men nu står skatteministeren lige så pænt deroppe og siger: Vi håber, vi får et flertal til stort set denne ordlyd. Det kan vi meget bedre lide.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 295:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom (ejendomsavancebeskatningsloven) og forskellige andre skattelove. (Ændret beskatning af erhvervsjendomme m.v.)

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 19/5 93).

Sammen med denne sag foretoges de under

punkterne 21 og 22 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 296:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Beskatning af goodwill m.v.)

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 19/5 93).

22) Første behandling af lovforslag nr. L 297:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven) og lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven). (Ophævelse af udlandslempelsen).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 19/5 93).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Pia Gjellerup (S):**

Et af hovedsynspunkterne i den skattereform, som blev vedtaget i 1985, og som trådte i kraft i 1987, var at mindske skattespekulationen. Man kan sige med erfaringen fra de senere år, at det lykkedes ikke helt. Vi har under de tidligere punkter på dagsordenen behandlet en række forslag, som følger dette hovedsynspunkt op, og de tre forslag, der er til behandling under dette punkt, er en yderligere opfølgning.

Det, der nemlig er hovedsynspunktet i en række af de lovforslag, der har været til behandling i dag, og som er til behandling nu, er at gennemføre en ensartet beskatning af ensartede indkomster. Dertil vil det hjælpe ganske afgørende at få gennemført lovforslag nr. L 295 om en ændring af ejendomsavancebeskatningsloven. Den betyder, at man holder sig til den ejendomsavancebeskatningslov, vi har, men at man ændrer aftrapningsreglerne, så man ikke kan bringe sig helt ud af beskatning af gevinsterne, men således at 70 pct. af gevinsten under alle omstændigheder vil være tilbage til beskatning. Det betyder, at vi ikke mere vil kunne se voldsomme gevinster på udlejningsejendomsområdet, som vil være fuldstændig fri for beskatning. Vi vil altså se de 70 pct. komme til beskatning.